

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 43

- 43,1 והרעב, כבד בארץ.
- 43,2 ויהי כאשר כלו לאכל את-השבר, אשר הביאו, ממצרים; ויאמר אליהם אביהם, שבו שברו-לנו מעט-אכל.
- 43,3 ויאמר אליו יהודה, לאמר: העד העד בננו האיש לאמר לא-תראו פני, בלתי אחיכם אתכם.
- 43,4 אם-ישן משלם את-אחינו, אתנו--גרדה, ונשברה לך אכל.
- 43,5 ואם-אינך משלם, לא גרד: כי-האיש אמר אלינו, לא-תראו פני, בלתי, אחיכם אתכם.
- 43,6 ויאמר, ישראל, למה הרעתם, לי--להגיד לאיש, העוד לכם אח.
- 43,7 ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר, העוד אביכם חי היש לכם אח, ונגד-לו, על-פי הדברים האלה; הידוע בנע--כי יאמר, הורידו את-אחיכם.
- 43,8 ויאמר יהודה אל-ישראל אביו, שלחה הנער אתי--ונקומה ונלכה; ונתיה ולא נמות, גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו.
- 43,9 אנכי, אערבנו--מידי, תבקשנו: אם-לא הביאתיו אליך, והצגתיו לפניך, וחסאתי לך כל-הימים.
- 43,10 כי, לולא התמהמהנו--כי-עתה שבנו, זה פעמים.
- 43,11 ויאמר אליהם ישראל אביהם, אם-כן אפוא זאת עשו--קחו מזמרת הארץ בכליכם, והורידו לאיש מנחה: מעט צרי, ומעט דבש, וכלאת-לט, בטנים ושקדים.
- 43,12 וכסף משנה, קחו בידכם; ואת-הכסף המושב בפי אמתחתים, תשיבו בידכם--אולי משגה, הוא.
- 43,13 ואת-אחיכם, קחו; וקומו, שובו אל-האיש.
- 43,14 ואל שדי, יתן לכם רחמים לפני האיש, ושלח לכם את-אחיכם אחר, ואת-בגמיון; ואני, כאשר שכלתי שכלתי.
- 43,15 ויקחו האנשים את-המנחה הזאת, ומשנה-כסף לקחו בידם ואת-בגמיון; ויקמו וירדו מצרים, ויעמדו לפני יוסף.
- 43,16 וירא יוסף אתם, את-בגמיון, ויאמר לאשר על-ביתו, הבא את-האנשים הביתה; וטבח טבח והכן, כי אתי יאכלו האנשים בצהרים.
- 43,17 ויעש האיש, כאשר אמר יוסף; ויבא האיש את-האנשים, ביתה יוסף.
- 43,18 ויראו האנשים, כי הובאו בית יוסף, ויאמרו על-דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה, אנחנו מובאים--להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו, ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו.
- 43,19 ויגשו, אל-האיש, אשר, על-בית יוסף; וידברו אליו, פתח הבית.
- 43,20 ויאמרו, בי אדוני; ירד ירדנו בתחלה, לשבר-אכל.
- 43,21 ויהי כי-באנו אל-המלון, ונפתחה את-אמתחתינו, והנה כסף-איש בפי אמתחתו, כספנו במשקלו; ונשב אתו, בידנו.
- 43,22 וכסף אחר הורדנו בידנו, לשבר-אכל; לא ידענו, מי-שם כספנו באמתחתינו.
- 43,23 ויאמר שלום לכם אל-תיכאו, אליהם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים--כספכם, בא אלי; ויוצא אליהם, את-שמעון.
- 43,24 ויבא האיש את-האנשים, ביתה יוסף; ויתן-מים וירחצו רגליהם, ויתן מספוא לחמריהם.
- 43,25 ויכינו, את-המנחה, עד-בוא יוסף, בצהרים: כי שמעו, כי-שם יאכלו להם.
- 43,26 ויבא יוסף הביתה, ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביתה; וישתחו-לו, ארצה.
- 43,27 וישאל להם, לשלום, ויאמר השלום אביכם הזקן, אשר אמרתם--העודנו, חי.
- 43,28 ויאמרו, שלום לעבדך לאבינו--עודנו חי; ויקדו, וישתחו (וישתחו).
- 43,29 וישא עיניו, וירא את-בגמיון אחיו בן-אמו, ויאמר הנה אחיכם הקטן, אשר אמרתם אלי; ויאמר, אלהים יחנך בני.
- 43,30 וימהר יוסף, כי-נגמרו רחמיו אל-אחיו, ויבקש, לבכות; ויבא הסדרה, ויבך שמה.

- 43,31 וַיִּרְחַץ פָּנָיו, וַיֵּצֵא; וַיִּתְאַפֵּק--וַיֹּאמֶר, שִׁימוּ לָחֶם.
- 43,32 וַיִּשִׂימוּ לוֹ לִבְדוֹ, וְלָהֶם לִבְדָּם; וְלַמִּצְרִים הָאֲכָלִים אֹתוֹ, לִבְדָּם--כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת-הָעֵבְרִים לָחֶם, כִּי-תוֹעֵבָה
הוּא לַמִּצְרִים.
- 43,33 וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו--הַבָּכָר כְּבִכְרָתוֹ, וְהַצְעִיר כְּצַעֲרָתוֹ; וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים, אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ.
- 43,34 וַיֵּשֶׂא מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו, אֶלֵהֶם, וַתִּרְבַּב מִשְׁאֵת בְּנִימָן מִמִּשְׁאֵת כָּלֶם, חֲמֵשׁ יָדוֹת; וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ, עִמּוֹ.